úřadu vykázati se zmíněným prohlášením censury. Teprve když tak učinil, nastala oproti obci okolnost, vylučující předpis dávky.

Jak shora vylíčeno, musí veškeré okolnosti, zakládající osvobození od dávky, tedy i tato okolnost, býti dány v době, kdy nastala dávková povinnost, t. j. v době, kdy se zábava koná. Nevykázal-li se tedy podnikatel zábavy až do započetí zábavy patřičným prohlášením censury, nepřísluší mu osvobození od dávky, a jest pak nerozhodným, zdali takovéto prohlášení snad předložil vyměřujícímu úřadu později (viz též Boh. A 4206/24).

Neprávem přiznal tedy žal. úřad podnikateli zábavy osvobození z důvodu, že ono potvrzení mohlo býti předloženo i později.

Č. 11.751.

Chudinství: * Byla-li nemovitost v dobrovolné dražbě vydražena jedním ze spoluvlastníků, je základem vyměření chudinského procenta nikoli celé nejvyšší podání, nýbrž jen ta jeho část, která připadá na podíly ostatních spoluvlastníků.

(Nález ze dne 22. února 1935 č. 11.220/35.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 2649/23.

Věc: František P. v P. proti zemskému úřadu v Praze o chudinské procento.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Spoluvlastníci domu čp.... v K. (mezi nimiž byl i st-l František P., jemuž z uvedeného domu patřilo $^{20}/_{64}$), zažádali okr. soud pro Prahu-západ o dobrovolnou dražbu tohoto domu. Podle protokolu o provedené dražbě ze 7. listopadu 1930 vydražil tento dům st-l František P. za nejvyšší podání 112.000·— Kč. Podle odevzdací listiny okr. soudu pro Prahu-západ z 20. února 1931 vydražil František P. za nejvyšší podání 77.000 Kč $^{37}/_{64}$ domu náležejících Marii K., a $^{7}/_{64}$ náležejících Josefu P. a neprodáno zůstalo v této dražbě zbývajících $^{20}/_{64}$ téže nemovitosti, a to z toho důvodu, že vydražitel František P. jest sám jejich vlastníkem a tudíž vydražiti jich nemohl. Současně bylo touto listinou povoleno, aby na $^{37}/_{64}$ a $^{7}/_{64}$ tohoto domu, patřících Marii K. a Josefu P., vloženo bylo právo vlastnické pro Františka P. V usnesení téhož soudu ze 7. září 1931, nařizujícím knihovní zápis, uvedena byla cena nemovitosti 77.000 Kč. Chudinské procento z obnosu 77.000 Kč Marie K. a Josef P. ve výši 770 Kč zaplatili.

Platebním rozkazem magistrátu hl. města Prahy z 21. ledna 1931 byl st-li předepsán na chudinském procentu další obnos 350 Kč jako nedoplatek chudinského procenta v úhrnné výši 1120 Kč.

Stížnosti jmenovaného nevyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím podstatně z důvodu, že dražbou nenabývá se vlastnictví dražené věci způsobem odvozeným, nýbrž způsobem originárním, a jest tedy přípustno, aby její vlastník dáním do dražby tuto věc vydražil. V daném případě

st-l jako spoluvlastník dražené nemovitosti tuto celou nemovitost za nejvyšší podání vydražil a získal tedy nového vlastnického práva i ke svému dřívějšímu spoluvlastnictví, které dal veřejnou dražbou do prodeje.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto:

Rozhodnouti sluší jedině otázku, zda chudinské procento platiti dlužno z obnosu 112.000 Kč či pouze z obnosu 77.000 Kč. Obnos 112.000 Kč je nejvyšší podání za celý dům, a obnos 77.000 Kč je částka, kterou skutečně vydražitel zaplatil; rozdíl mezi těmito obnosy připadá na $^{20}/_{64}$ domu, které vydražiteli (st-li) právem vlastnickým již před dražbou náležely.

V nál. Boh. A 2649/23 vysvětlil nss pojem chudinského procenta v ten smysl, že jest jím rozuměti 1% z prodejní ceny vydraženého objektu. Základ pro výměru této dávky jest tedy peníz, kterého se z dražby dostane prodávajícímu.

Spoluvlastník nemovitosti, která byla dána do dražby, má podle zák. také právo dražby se zúčastniti; ale je přirozeno a z pojmu vlastnictví vychází, že nemůže sám sobě svoji vlastní věc prodati a tedy nemůže ji ani koupiti. Činí-li tedy spoluvlastník podání, činí je jedině na ty díly nemovitosti, které nejsou jeho vlastnictvím a proto také, dosáhl-li příklepu, nabývá vlastnictví jen k těmto dílům a jen za tyto díly platí, resp. skládá dražební výtěžek. Nejvyšší podání, za něž nemovitost přiklepnuta, má v takovém případě význam jen pro otázku, komu z dražitelů má býti udělen příklep. Za prodejní cenu vydražené nemovitosti nelze však pokládati toto nejvyšší podání celé, nýbrž jen onu jeho část, která připadá na podíly nemovitosti, jež dražbou skutečně byly prodány, t. j. ty, které nenáležely vydražiteli.

Tomuto stavu práva odpovídá i stav věci, jak se ze spisů jeví. Podle odevzdací listiny z 20. února 1931 vydražil st-l za nejvyšší podání jen ty části domu, které mu nepatřily, totiž $^{37}/_{64}$ patřících Marii K. a $^{7}/_{64}$ patřících Josefu P., a neprodáno zůstalo při této dražbě zbývajících $^{20}/_{64}$ téže nemovitosti, a to z toho důvodu, že vydražitel František P. je sám jejich vlastníkem a tudíž je vydražiti nemohl. Současně bylo touto listinou povoleno, aby jen na těchto koupených částech domu vloženo bylo vlastnické právo pro st-le, a v knihovním usnesení soudním, nařizujícím knihovní zápis, byla hodnota nemovitosti uvedena ve výši pouze 77.000 Kč.

Z těchto spisů jest tudíž zřejmo, že fakticky veřejnou dražbou prodány byly jen díly domu, které nepatřily st-li, nýbrž ostatním spoluvlastníkům (Marii K. a Josefu P.); jen tyto díly st-l koupil a za ně zaplatil dražební cenu 77.000 Kč. Poněvadž pak, jak výše bylo dovozeno, základ pro výměru chudinského procenta jest ten peníz, kterého se z dražby dostane prodávajícím, a poněvadž zde veřejnou dražbou prodali své části domu jen Marie K. a Josef P., nikoliv st-l sám, jest základem pro vyměření chudinského procenta pouze ona část, kterou st-l zaplatil za vydražené díly obou posléze jmenovaných spoluvlastníků, t. j. 77.000 Kč, z níž také chudinské procento ve výši 770 Kč bylo prodávajícími zaplaceno.

Má-li tedy žal. úřad z úvah, které uvádí v nař. rozhodnutí, za to, že dražební procento nutno zaplatiti i z té částky, která z nejvyššího podání připadá na podíl vydražitele-st-le, spočívá jeho náhled na mylném právním názoru.

Č. 11.752.

Obecní volby: Vyloučení z volitelnosti z důvodu prováděného vyrovnávacího řízení pomine teprve, když vyrovnávací soud prohlásí řízení to za skončené.

(Nález ze dne 22. února 1935 č. 11.450/35.)

Věc: Majer Z. v I. (adv. Dr. Zdeněk Landes z Prahy) proti zemskému úřadu v Užhorodě o ztrátu členství v obecním zastupitelstvu.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem z 12. prosince 1931 vyslovil okr. úřad v Iršavě, že přezkoumav podle ustanovení § 53 řádu volení v obcích volitelnost členů obecního zastupitelstva i.-ckého zjistil, že st-l, zvolený dne 27. září 1931, byl podle vyhlášek kraj. soudu v Berehově z 24. července 1931 a ze 13. listopadu 1931 v mimokonkursním vyrovnání, které bylo ukončeno smírem 13. listopadu 1931, následkem čehož nemohl býti zvolen členem obecního zastupitelstva, ježto se na něj vztahuje ustanovení § 3 odst. 2 zák. č. 663/19 Sb. a § 3 odst. 2 ob. řádu vol., pročež jej okr. úřad zbavuje členství v obecním zastupitelstvu v I. podle ustanovení § 10 ob. řádu vol. Současně prohlásil okresní úřad, že na místo st-lovo nastupuje jako náhradník Jakub F. z I.

V odvolání z tohoto rozhodnutí uplatňoval st-l, že podle zák. č. 663/19 Sb. volební právo osoby, jsoucí ve vyrovnávacím řízení, nezaniká, nýbrž jen odpočívá po dobu trvání vyrovnávacího řízení, a obživne opět, bylo-li vyrovnávací řízení skončeno. Výměr okr. úřadu byl vydán 12. prosince 1931, volba byla provedena dne 27. září 1931, mimokonkursní nucené vyrovnání st-lovo bylo pak podle osvědčení kraj. soudu v Berehově skončeno již 25. září 1931, tedy přede dnem volby. Že vyrovnání se stalo pravoplatným teprve 13. listopadu 1931, nemá vliv na volbu, neboť za skončení vyrovnávacího řízení má býti pokládán den 25. září 1931, takže v den volby byl st-l již volitelný.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad podle § 10 posl. odst. voleb. řádu st-lovo odvolání z těchto důvodů: Skutečnosti, zakládající volitelnost, musí býti u každého jednotlivce, při volbě obecního zastupitelstva zvoleného, splněny v den, kdy se volba koná. Nahlédnutím do jednacích spisů bylo zjištěno, že volba obecního zastupitelstva v I. se konala dne 27. září 1931. St-l byl v mimokonkursním vyrovnávacím řízení v době od 24. července 1931 do 13. listopadu 1931. Ježto v době volby dne 27. září 1931 vyrovnávací řízení nebylo ještě skončeno, trvala zde skutečnost, vylučující z volitelnosti ve smyslu bodu 2 § 3 ob. voleb. řádu a byla tedy napadnutým výměrem okr. úřadu právem vyslovena ztráta členství st-lova v obecním zastupitelstvu obce I.